

kotarbińska-andrzejczyk

EWA KOTARBIŃSKA-
-ANDRZEJCZYK

Ewa Kotarbińska-Andrzejczyk urodziła się 7 lipca 1950 roku w Warszawie, gdzie ukończyła szkołę podstawową (1963) i liceum ogólnokształcące (1967). W latach 1968–1973 studiowała na Wydziale Elektroniki (obecnie Elektroniki i Technik Informatycznych) Politechniki Warszawskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera elektronika (1973). Pracę zawodową podjęła w 1972 roku w Zakładzie Akustyki Środowiska Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, gdzie kolejno pracowała na stanowisku laboranta, asystenta, starszego asystenta, adiunkta (1982). Stopień doktora nauk technicznych uzyskała w 1982 roku w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki za rozprawę *Skuteczność ekranów akustycznych w pomieszczeniach quasi-płaskich*. W 1984 roku została nauczycielem akademickim w Instytucie Radioelektroniki na Wydziale Elektroniki, zatrudniona na stanowisku adiunkta.

Po przejściu na Politechnikę Warszawską opracowała 2 autorskie wykłady — „Akustyczna ochrona środowiska”, który prowadziła do 2000 roku dla studentów Wydziału Elektroniki oraz „Ochrona przed hałasem”, który prowadzi do chwili obecnej wraz z ćwiczeniami audytoryjnymi dla studentów Wydziału Inżynierii Środowiska (dawniej Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej) Politechniki Warszawskiej. Jest promotorem około trzydziestu prac dyplomowych.

W latach 1993–2007 była zatrudniona w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy — Państwowym Instytucie Badawczym w War-

szawie na stanowisku kierownika Pracowni Hałasu. W tym czasie była głównym wykonawcą kilkunastu projektów badawczych z zakresu indywidualnych ochron słuchu. Była członkiem zespołu, który otrzymał w 2000 roku srebrny medal na Międzynarodowej Wystawie Wynalazków, Nowej Techniki i Produktów w Genewie za opracowanie dźwiękowego adaptacyjnego sygnalizatora bezpieczeństwa oraz prestiżowy medal Międzynarodowej Fundacji na Rzecz Nauki w Brukseli za opracowanie ochronników słuchu z regulowanym tłumieniem.

Jest współautorką jednego rozdziału monografii *Bezpieczeństwo pracy i ergonomia*, wydanej przez Centralny Instytut Ochrony Pracy w 1998 roku. W latach 1996–2007 prowadziła wykłady „Hałas — wiadomości podstawowe” oraz „Ochronniki słuchu” na studiach podyplomowych „Bezpieczeństwo i Ochrona Człowieka w Środowisku Pracy” organizowanych przez Centralny Instytut Ochrony Pracy w Warszawie. Jest współautorką jednego patentu i jednego wzoru użytkowego.

Słowa kluczowe

- elektroakustyka
- ochrona przed hałasem
- indywidualne ochrony słuchu

K

Od 1996 roku prowadzi działalność normalizacyjną, jest przewodniczącą Podkomitetu Technicznego nr 6 ds. Ochron Słuchu KT 21, członkiem Komitetu Technicznego nr 21 ds. Środków Ochrony Indywidualnej Pracowników, ekspertem Europejskiego Komitetu Technicznego CEN/TC 159 Hearing Protectors oraz członkiem Grupy Roboczej WG6 „Guidence Document for Hearing Protectors CEN/TC 159”.

Jest autorką lub współautorką około 50 artykułów (w czasopismach naukowych lub popularno-naukowych) z zakresu ochrony przed hałasem i indywidualnych ochron słuchu. Od 1974 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Akustycznego. W 2009 roku została odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Posługuje się czynnie językiem angielskim oraz biernie językiem rosyjskim. Lubi kontakt z przyrodą, jazdę na nartach, spacerować i turystykę.

